

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 733/2490

อัยการแม่สอดโจทก์ นายมาตร สิงห์แก้ว กับพวก 2 คนจำเลย นายคำ นายปั่นผู้ร้อง กฎหมายลักษณะอาญา ม. 8
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศุลกากร 2469 มาตรา 27, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2480 มาตรา 8, พ.ร.บ.ศุลกากร
มาตรา 27, ป.วิ.อ. มาตรา 193

ย่อ / หลักกฎหมาย

การส่งของชนิดที่ไม่ต้องห้ามและไม่ต้องเสียภาษีออกนอกราชอาณาจักร โดยไม่ได้แสดงรายการ
ของที่ส่งและไม่หยุดให้เจ้าพนักงานตรวจ เป็นผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร 2480 มาตรา 8 และ
มาตรา 11 แต่ไม่เป็นผิด พระราชบัญญัติศุลกากร 2469 มาตรา 27 ของเช่นนี้ศาลให้ยึดไว้จนกว่าจะ
ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย จะรับไม่ได้เดิมมีพระราชกฤษฎีกาห้ามส่งน้ำมันพืชออกนอกราชอาณาจักร
ต่อมาจึงฉบับใหม่ยกเลิกฉบับเก่าและไม่มีข้อห้ามส่งน้ำมันพืช ดังนี้ ถือว่ามีกฎหมายใหม่ยกเลิก
กฎหมายเก่า จึงลงโทษจำเลยไม่ได้เมื่อความผิดที่ศาลลงโทษไม่มีการรับทรัพย์แล้ว ก็จ่ายเงินสินบน
หรือรางวัลตาม พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิดไม่ได้ศาลอุทธรณ์
พิพากษาให้คืนของกลางให้ผู้ร้อง โจทก์ฎีกาขอให้รับ แต่ไม่ได้บรรยายข้อที่ควรรับมาในฎีกาเลย
ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยศาลชั้นต้นฟังว่า เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2489 จำเลยรับจ้างขนน้ำมันพืช 55
ปี ผ่านด่านศุลกากร เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้แสดงรายการ และหยุดให้เจ้าพนักงาน
ด่านศุลกากรตรวจก่อนพิพากษาลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นนอกและนำ
เข้ามาซึ่งสินค้าบางอย่าง พ.ศ. 2482 และพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2480 มาตรา 8 และพ.ศ.
2482 มาตรา 6 ของกลางทั้งใดให้รับ และให้จ่ายเงินสินบนร้อยละ 30 เงินรางวัลร้อยละ 25 จากเงิน
ที่ได้รับจากการขายน้ำมันของกลางให้แก่ผู้นำจับ และเจ้าพนักงานผู้จับ ส่วนผู้ที่ยื่นคำร้องขอคืนลื้อ
2 ลำ โค 4 ตัว อ้างว่าผู้ร้องไม่รู้ไม่เห็นด้วยนั้น ศาลสั่งให้คืนโคตัวเดียวจำเลยและผู้ร้องอุทธรณ์
ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิด จึงพิพากษายกฟ้อง คืนของกลางให้ผู้ร้องด้วย
โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงตามศาลชั้นต้น แต่เห็นว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พ.ศ. 2480 มาตรา 8 และมาตรา

คำพิพากษา

11 แต่เห็นว่าจะลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไม่ได้ เพราะมี
พระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่งออกป็นนอก พ.ศ. 2490ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 9 พ.ศ.
2485 เสียแล้ว และพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ไม่ได้ห้ามการส่งน้ำมันพืชออกนอก จึงต้องบังคับคดี
ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 8 และเมื่อน้ำมันรายนี้ไม่เป็นของต้องห้ามแล้ว ก็ไม่เป็นผิด
พระราชบัญญัติศุลกากร มาตรา 27 เมื่อไม่ผิดมาตรา 27 แล้ว ก็รับทรัพย์รายนี้ไม่ได้ คำขอให้จ่าย
เงินสินบนและรางวัลตกไปในตัวส่วนการที่ศาลอุทธรณ์จัดการให้คืน ลื้อ 2 ลำ โค 3 ตัวแก่ผู้ร้อง
โจทก์ไม่ได้บรรยายข้อที่ควรรับมาในฎีกา ผิดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา
193 วรรค 2 ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัยจึงพิพากษากลับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงโทษ
ตามกฎหมายที่กล่าวแล้วให้ปรับคนละ 100 บาท ลื้อ 2 ลำ โค 4 ตัวคืนผู้ร้อง ของกลางรายนี้ให้จัด
การตามพระราชบัญญัติศุลกากร 2480 มาตรา 11 คือให้ยึดไว้จนกว่าจะจัดการให้
ถูกต้องตามกฎหมาย

นนทปัญญา · ธรรมบัณฑิตสิทธิศฤงคาร · ชัยประชา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/733/2490>